

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/32/2019
Identifikačné číslo spisu:	5112010842
Dátum vydania rozhodnutia:	13.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5112010842.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Z. A. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 13. júna 2019 v Bratislave dovolanie obvineného Z. A. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Petra Belicu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 8. marca 2016, sp. zn. 2 To 48/2015, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného Z. A. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 2. februára 2015, sp. zn. 1 T 49/2013, uznal obvineného Z. A. vinným z prečinu útoku na orgán verejnej moci podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 324 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. a za použitia § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 300 € (slovom: tristo eur). Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil obvinenému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený A. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 8. marca 2016, sp. zn. 2 To 48/2015, tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. v celom rozsahu zrušil a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 1 Tr. por. na totožnom skutkovom základe uznal obvineného vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Súd mu s poukazom na identické zákonné ustanovenia uložil rovnaký peňažný trest spolu s náhradným trestom odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku podal 8. marca 2019 obvinený A. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Belicu dovolanie; v dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, h/ a i/, ods. 3 Tr. por.

Úvodom dovolateľ požiadal, aby za súčasť jeho dovolania boli považované aj jeho skoršie podania, resp.

ústne prednesy z 13. februára 2015, 24. marca 2015 a 8. marca 2016. K dovolacím dôvodom v súhrnne uviedol, že súd prvého stupňa mu na pojednávaniach z 18. novembra 2013 a 2. februára 2015 v rozpore s § 258 ods. 3 Tr. por., § 261 ods. 4 Tr. por. a § 271 ods. 1 Tr. por. neumožnil, aby sa k jednotlivým vykonaným dôkazom mohol vyjadriť; vo vzťahu k svedkom R. T., U. D., Y. F. a H.I. mu taktiež neumožnil klásť otázky. Ak sa aj niekde odsúdený vyjadril, nie je zrejmé, či si sám zobral slovo alebo mu to umožnil súd.

V ďalšej časti obvinený označil napadnuté rozsudky za vydané v rozpore s § 168 ods. 1 Tr. por., keďže boli nedostatočne odôvodnené. Obvinený sa nestotožnil so záverom súdu, podľa ktorého sa dopustil prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., keďže skutkový stav nebol preukázaný podľa § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. Súdny vychádzal len z výpovede poškodeného, žiaden z príslušníkov ZVJS v skutkovej vete uvádzané slová nepočul. Súd tiež na základe svojej vlastnej úvahy dospel k záveru, že obvinený je značne impulzívny typ; takáto úvaha však bez znaleckého dokazovania nemá oporu v zákone. Nepotvrdili sa slová poškodeného, že mu mal mávať päťou pred nosom, ani vážnosť údajne prednesenej hrozby sa nepotvrdila. V konaní sa vôbec nedokazovalo, že by sa obvinený vyhrážal poškodenému ublížením na zdraví pre výkon právomoci verejného činiteľa.

Krajský súd pochybil, keď na verejnom zasadnutí z 8. marca 2016 odmietol vykonať záznam z bezpečnostnej kamery, konfrontáciu obvineného s poškodeným, resp. pribrať znalca z odboru psychológia. Chybou bolo aj to, že súdy nevypočuli ďalších svedkov, hoci to nariadil krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení z 1. októbra 2014, resp. že nevypočuli svedkyňu M. A..

Na podklade týchto skutočností obvinený A. dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 386 Tr. por. vyslovil „porušenie zákona v príslušných ustanoveniach“, napadnuté rozsudky krajského a okresného súdu, vrátane konania, ktoré im predchádzalo zrušil, a následne vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie okresnému súdu (prip. sám rozhodol tak, že obvineného spod obžaloby oslobodí). Obvinený tiež navrhol, aby dovolací súd podľa § 388 ods. 2 Tr. por. nariadil, aby bola vec prerokovaná v inom zložení senátu, resp. na inom súde.

K podanému dovolaniu sa prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica (ďalej len „prokurátor“) a poškodený JUDr. R. R. nevyjadrili.

Dňa 27. mája 2019 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného A. riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného A. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K námietkam týkajúcim sa porušenia vyššie uvedených ustanovení o vedení výsluchu, najvyšší súd uvádza, že tieto nie sú pravdivé. Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní z 18. novembra 2013 a 2. februára 2015, ako aj z priložených CD nosičov jednoznačne plynie, že obvinený Z. A., resp. jeho vtedajší obhajca JUDr. Ivan Hubka sa ku každému z vykonaných dôkazov mali možnosť jednotlivo vyjadriť (č. l. 271 - 274, 313 - 315). Obvinený a jeho obhajca tiež mali možnosť klásť otázky, resp. vyjadrovať sa k výpovediam svedkov R. T. (viď záznam v čase 1:47:49 - 1:51:49), U. D. (2:01:25 - 2:11:43), Y. F. (2:26:31 - 2:30:21) a H. J. (2:36:12 - 2:42:01), ktoré práva aj aktívne využívali (č. l. 272 - 273). Za týchto okolností súd žiadne porušenie práva na obhajobu nezistil.

Za porušenie práva na obhajobu tiež nemožno považovať prípad, ak súd nevykoná všetky obhajobou navrhované dôkazy. Dovolací súd pripomína, že je len na súde (a v prípravnom konaní na orgánoch činných v trestnom konaní), ktoré z navrhovaných dôkazov sa vykonajú a ktoré sa už vykonávať

nebudú; z hľadiska rešpektovania práva na obhajobu je preto relevantné len to, či sa súd všetkými takto podanými návrhmi zaoberal. K tomuto v prejednávacom prípade došlo, keďže na verejnom zasadnutí z 8. marca 2016 krajský súd časti obvineným prednesených návrhov na doplnenie dokazovania (v rozsahu služobnej charakteristiky obvineného zo 17. septembra 1991, ako aj ďakovného listu z 2. januára 1989) vyhovel a vo zvyšnom rozsahu (v rozsahu o kamerových záznamov, pribatia znalca z odboru psychológie, konfrontáciu obvineného a poškodeného) tieto podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol. Uvedený postup súd podrobne odôvodnil, keď vysvetlil, že bezpečnostná kamera robí len sekvenčné záznamy, ktoré boli do spisu založené vo forme fotografií, a s ktorými sa súd na hlavnom pojednávaní oboznámil. K znaleckému posudku uviedol, že ani prípadný záver o tom, že obvinený je nekonfliktnej povahy by samo o sebe nevylučovalo, že sa skutku dopustil (viď s. 6 ods. 4 rozsudku krajského súdu). Ku konfrontácii medzi obvineným a poškodeným dovolací súd doplnia, že táto bola vykonaná už na súde prvého stupňa (č. l. 314).

Z týchto úvah je potom potrebné vychádzať aj pri námietkach obvineného A., týkajúcich sa nevypočutia ďalších svedkov, ktorých vypočutie uložil krajský súd v uznesení z 1. októbra 2014 (č. l. 307). Pokiaľ okresný súd po vrátení veci nepovažoval za potrebné týchto (v uznesení bližšie nešpecifikovaných) svedkov vypočuť a takýto postup bol neskôr aprobovaný krajským súdom (viď s. 6 ods. 4 rozsudku krajského súdu), potom k žiadnemu porušeniu § 327 ods. 1 Tr. por., resp. práv obvineného dôjsť nemohlo. V tejto súvislosti najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že po vrátení veci sa opätovného výsluchu svedkov (zrejme) T., D., F. a J. nedožadoval ani obvinený, ktorý na pojednávaní výslovne súhlasil s návrhom prokurátora, aby bol prepočutý už len on a poškodený a v prípade potreby, aby bola vykonaná konfrontácia (č. l. 313). Napokon, pokiaľ ide o údajné závažné pochybenie v podobe nevypočutia svedkyne A., treba uviesť, že svedkyňa sa kvôli zdravotným problémom pred súd nedostavila, z ktorého dôvodu bola jej výpoveď so súhlasom procesných strán prečítaná (č. l. 272 - 273). Ani v týchto námietkach preto súd žiadne (nieto ešte závažné) porušenie práva na obhajobu súd nezistil.

K námietke podľa ktorej boli napadnuté rozsudky nedostatočne odôvodnené, dovolací súd uvádza, že táto nenaplnia žiaden dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por.; i keby však išlo o dovolací dôvod (čo nejde), súd sa so vznesenou námietkou nestotožnil. V oboch napadnutých rozsudkoch je podrobne uvedené, ktoré skutočnosti vzali súdy za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opierali a akými úvahami sa spravovali pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnení je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov (viď hlavne s. 4 - 7 rozsudku krajského súdu). Pokiaľ ide o ostatné vznesené námietky (napr. súdy vychádzali len z výpovede poškodeného, ktorý s ohľadom na získané kamerové záznamy nie je hodnoverný, príslušníci ZVJS žiadne vyhrážky nepočuli, nijako sa nepreukázalo, že by mal poškodenému mávať päťou pred tvárou, resp. že by sa mal takto správať pre výkon právomoci verejného činiteľa) dovolací súd uvádza, že ide o námietky skutkového charakteru, ktorými sa podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou zaoberať nemohol.

Na podklade vyššie uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že obvineným Z. A. uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, h/, i/, ods. 3 Tr. por. nie sú dané, a preto jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.